

РЕШЕНИЕ

№ 2505

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **240** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КЗП, подадена чрез адв. И. А. срещу РЕШЕНИЕ № 20208214 от 05.11.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-и състав, постановено по нахд № 21308/2018г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че от събраните в производството доказателства се доказва осъществяване от обективна страна на състава на нарушението по чл.127, ал.3 ЗЗП. Не били допуснати нарушения на процедурата при съставянето на актовете, деянието било описано подробно и правилно правно квалифицирано. За наказаното лице не е съществувала неяснота в какво се изразява неговото поведение, а именно: бездействие по см. на чл.6 от ЗАНН. Действително осъществилата се фактическа обстановка била правилно подведена под релевантния по време, място и лица закон.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 05.11.2021г. на СРС, НО, 16-и състав по нахд № 21308/2018г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП № К- 14658/05.09.2018г.

Ответникът- [фирма], представлявано от А. А. не изпраща процесуален представител в проведеното публично съдебно заседание. Депозирано е на 16.03.2022г. писмено

становище от упълномощен представител адв. П. И., в което се оспорва жалбата и се претендира нейното отхвърляне, както и присъждане на разноски в размер на сумата от 300.00 лева.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 20208214 от 05.11.2021г. по нахд № 21308/2018г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-и състав е отменено наказателно постановление /НП/ № К-14658 от 05.09.2018г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.222 от ЗЗП на [фирма], представлявано от А. А. е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.127, ал.3 от ЗЗП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя Д. К. Д. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че е допуснато съществено процесуално нарушение, защото нито в АУАН, нито в НП е посочена датата на извършване на вмененото нарушение, както и липсва описание на обстоятелствата във връзка с отправената рекламация от потребителя.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-и състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена на 21.03.2018г. проверка на [фирма], представлявано от А. А. във връзка с постъпила жалба на потребител вх. № С-03-921/25.01.2018г. е било констатирано, че търговецът не е изпълнил задължението си по чл.127, ал.3 от ЗЗП, а именно: при предявяване на рекламация задължително да я опише в регистъра, като на потребителя се издаде документ, съдържащ дата, номер, под който рекламацията е вписана в регистъра, вида на стоката и подпис на лицето, приело рекламацията. На 20.04.2018г. били представени в КЗП изисканите от [фирма] документи, като видно от представения регистър, в него не е била вписана направената от потребителя Н. И. И. рекламация.

В тази връзка в присъствието на един свидетел е съставен акт за установяване на административно нарушение № К- 14658/20.04.2018г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на КЗП.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийето за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-и състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на наказателното постановление са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са обуславяли отмяната му.

Оспореното НП № К-14658 от 05.09.2018г. не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, доколкото направеното описание на приетото за реализирано от търговеца нарушение по чл.127, ал.3 от ЗЗП, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, не е формулирано изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетвори изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административно-наказателната принуда. В НП дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, без да е предприет самостоятелен анализ и да е обективизирано, с коя деятелност точно дружеството [фирма] е реализирано елементите на състава на вмененото му нарушение, което обосновава незаконосъобразността на санкционния акт. Липсва и описание на обстоятелствата във връзка с предявената рекламация от потребителя Н. И. И..

В процесното НП № К-14658 от 05.09.2018г. не е посочена никаква дата на извършване на нарушението. Изложено е единствено, че е извършена проверка на дружеството на 21.03.2018г., когато са изискани от него документи и становище, които са били представени на контролния орган на 20.04.2018г.

Фактът относно датата на извършване на нарушението е от особено значение, доколкото именно с оглед нея следва да се проследява течението на сроковете по чл.34 ЗАНН. Липсата на посочена дата пречатства съда към настоящия момент да провери и дали не е изтекла абсолютната погасителна давност за наказателно преследване. Следва да се отбележи, че датата на извършване на нарушението винаги представлява съществен елемент от обективната страна на извършеното административно нарушение. Формалното посочване на една дата, без да са ангажирани каквито и да било твърдения в тази насока и доказателства, които да я подкрепят, би наложило боравенето с предположения, което се явява процесуално недопустимо.

Датата на извършване на деянието винаги пряко кореспондира с проявлението му като факт, поради което нейната липса или неправилното ѝ посочване в АУАН и НП не би могла да бъде saniрана в последващ етап от административно-наказателното производство.

Нито в производство пред въззивната инстанция, нито в настоящия процес, съдът разполага с компетентност да допълва, попълва или подменя изразеното властническо воляизявление на наказващия орган, още по- малко да го тълкува или извежда от събрания по делото доказателствен материал.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 15.02.1971 г. по н.д № 32/1970г. на ОСНК на ВС продълженото престъпление се осъществява само с едно деяние (действие и бездействие или само с бездействие), което продължава трайно и непрекъснато в определено време. В настоящата хипотеза, осъществяването на състава на административното нарушение, следва да се счита за довършен на датата на която потребителят Н. И. И. е предявила своята рекламация за закупения продукт. Нито датата 21.03.2018г., нито 20.04.2018г. могат да се смятат, за такива на извършване на нарушението, а единствено могат да се приемат за дати на констатиране и установяване на същото. Реално търговецът може никога да не опише предявената от

потребителя рекламация в нарочния регистър, което би означавало, че погасителна давност за административно-наказателно преследване за този вид нарушение не може да започне да тече, което е очевидно неправилно и противоречи на волята на законодателя.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 05.11.2021г. на СРС, НО, 16-и състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на [фирма], представлявано от А. А. следва да бъдат присъдени разноските направени в настоящото производство, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. П. И.. Те възлизат на стойност от 300.00 лева, която представлява и минималния размер по чл.18, ал.2 във вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20208214 от 05.11.2021г., постановено по нахд № 21308/2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-и състав.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите с адрес: [населено място], пл.“С.“ № 4а да заплати на [фирма], представлявано от А. А., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“,[жк], [улица], офис № 7В сумата от 300.00 /триста/ лева на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.